

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu N., Ž., IČO: X., zastúpeného JUDr. Š.S., advokátom v Ž., V., proti žalovanému **Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Bratislava**, Grösslingova ul. č. 5, o pokute 100 000 Sk.-, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2009, č.k. 21S/138/2008-55, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2009, č.k. 21S/138/2008-55 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného zo 4. júla 2008, číslo ZS 503/00007/2007/R podľa § 250j ods. 2 písm. a/ OSP **z r u š u j e** a **z r u š u j e** aj prvostupňové rozhodnutie žalovaného 10. augusta 2007 číslo ZS 503/00007/2007 o uložení pokuty vo výške 100 000 Sk a vec **vracia** na ďalšie konanie.

Žalobcovi **nepriznáva** náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Žiline bola podľa § 250j ods. 1 OSP zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 4. júla 2008 číslo ZS 503/00007/2007/R, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 10. augusta 2007 číslo ZS 503/00007/2007 o uložení

pokuty vo výške 100 000 Sk uloženú podľa § 50 ods. 2 písm. a/ a § 64 ods. 2 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotných poisťovniach“) za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotnej starostlivosti“). V odôvodnení uviedol, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Martin vykonal na základe podnetu pacientky Z. S. dohľad nad vykonaním zdravotnej starostlivosti pacientky a po jeho skončení 27. marca 2007 rozhodnutím z 10. augusta 2007 číslo ZS 503/00007/2007, uložil žalobcovi pokutu vo výške 100 000 Sk za porušenie § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti. Krajský súd zistil, že rozhodnutia žalovaného zodpovedajú zákonu, lebo bolo dostatočne preukázané, že postup žalobcu pri ošetrovaní pacientky nebol v súlade § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti. Námietky žalobcu, ktoré v rozsudku podrobne vyhodnotil, neodôvodňovali zrušenie rozhodnutia.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec aj nesprávne právne posúdil.

Odvolanie žalobca odôvodnil tým, že v správnom konaní mu bolo odopreté právo upravené v § 33 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), navrhovať dôkazy a klásť svedkom a znalcom otázky. Nemohol sa vyjadriť k odborným vyjadreniam, ktoré riešia postup pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti dotknutej pacientky vypracovaný konzultantom žalovaného. Bol len oboznámený v priebehu prerokovania protokolu so stanoviskom odborného konzultanta. V posudzovanom prípade sa jednalo o otvorenú zlomeninu dolného konca vretennej kosti s posunom v kĺbe medzi vretennou a lakt'ovou kosťou v oblasti zápästia. Mal za to, že ošetrojúci lekár na ambulancii zvolil v danom čase správny postup, s ktorým pacientka súhlasila. Žiadal alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v Žiline zmenil a rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou so sídlom v Bratislave, zo 4. júla 2008 číslo konania ZS 503/00007/2007/R zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne zrušil rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žiadal náhradu trov celého konania.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné ale z iného právneho dôvodu, než ktorého sa žalobca odvoláva.

Podľa § 50 ods. 2 písm. a/ zákona o zdravotných poisťovniach ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne,⁴⁰⁾ alebo ak úrad zistí porušenie povinností ustanovených v § 46 ods. 1 podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu (§ 64 ods. 2).

Podľa § 64 ods. 2 písm. b/ a ods. 5 zákona o zdravotných poisťovniach Úrad môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za podmienok ustanovených v § 50 ods. 2 pokutu až do výšky 9 958 eur, ak ide o právnickú osobu. Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa zistenia porušenia povinnosti, najneskôr však do troch rokov odo dňa porušenia povinnosti.

Zo spisov vyplýva, že výkon dohľadu nad správnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti bol ukončený 27. marca 2007, o čom bola vyhotovená zápisnica o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu č. 8/2006 o vykonanom dohľade. V správnom konaní, ktoré bolo začaté 13. júla 2007 prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 10. augusta 2007 číslo ZS 503/00007/2007 uložil žalobcovi pokutu podľa § 50 ods. 2 písm. a/ a § 64 ods. 2 písm. b/ zákona o zdravotných poisťovniach.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca včas rozklad, na základe ktorého žalovaný rozhodnutím zo 4. júla 2008 číslo ZS 503/00007/2007/R, zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie z 10. augusta 2007 číslo ZS 503/00007/2007 o pokute vo výške 100 000 Sk uloženej podľa § 50 ods. 2 písm. a/ a § 64 ods. 2 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 24. júla 2008.

V danom prípade nemožno pochybovať o skutočnosti, že žalovaný zistil porušenie povinnosti poskytovateľa najneskôr v deň podpísania zápisnice z 27. marca 2007 o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k protokolu o vykonanom dohľade. Týmto dňom začala plynúť jednoročná prekluzívna lehota na uloženie sankcie. Po jej uplynutí zákon uloženie sankcie nepripúšťa. K uplynutiu prekluzívnej lehoty musí súd prihliadnúť z úradnej povinnosti. V danom prípade lehota na uloženie sankcie uplynula 27. marca 2008.

Najvyšší súd pri výklade pojmu „uložiť sankciu“ vychádza zo zmyslu a účelu rozhodnutia o sankcii. Len sankcia uložená právoplatným rozhodnutím (§ 52 ods. 1 Správneho poriadku), proti ktorému už nemožno podať odvolanie (rozklad) môže splniť účel sledovaný zákonom, a to postihnúť porušovateľa zákona a súčasne pôsobiť preventívne. Pokiaľ existuje zákonná možnosť dosiahnutia zmeny alebo zrušenia rozhodnutia o sankcii riadnym opravným prostriedkom, nemožno považovať sankciu za uloženú. Ak správny orgán v konaní o odvolaní (rozklade) zmení čo len čiastočne výrok prvostupňového orgánu o uložení sankcie, právoplatným sa stáva v znení rozhodnutia druhostupňového orgánu. Správne konanie sa považuje totiž za ukončené až vydaním rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť a tvorí od jeho začatia až do právoplatného ukončenia jednotný celok (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5SŽ 117/95 z 31. októbra 1995).

Ak v danej prejednávanej veci rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty žalobcovi za porušenie § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti nadobudlo právoplatnosť 24. júla 2008, stalo sa tak nepochybne po uplynutí jednoročnej prekluzívnej lehoty.

Odvolací súd sa z dôvodu preklúzie práva o uložení pokuty nezaoberal dôvodnosťou jej uloženia.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 OSP zmenil prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Žiline a zrušil preskúmané rozhodnutia žalovaného o uložení pokuty a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

V dôsledku skutočnosti, že k zrušeniu rozhodnutia o pokute nedošlo na základe dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu, odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá OSP žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová